

mezi statkářem a zeměd. zaměstnancem, uzavřený na základě zák. čl. XLV : 1907. Tento předpis však nečiní rozdílu mezi služebními poměry uzavřenými na podkladě úmluv kolektivních a těmi, které uzavřeny byly jen smlouvou individuální a platí proto cit. ustanovení nař. č. 64 pro služ. poměr obojího druhu. Vzhledem k tomu není nezákonným, když okr. par. komise osvojila si rozhodování o výpovědi pracovního poměru, jenž nebyl založen na podkladě smlouvy kolektivní. Z toho, že okr. par. komise je dle § 8 statutu lit. a) a d) kompetentní sprostředkovati při uzavírání hromadných smluv a rozhodovati ve sporech vzniklých na základě hromadných smluvních úprav, neplyne, že i o platnosti výpovědi (§ 8 lit. c) statutu) může jen rozhodovati, když základem pracovního poměru byla smlouva kolektivní, neboť ani § 8 lit. c) statutu ani nařízení mín. pro Slov. č. 64 z r. 1920 v tom směru působnost okr. par. komise neomezuji.

Neprávem tedy upřel žal. úřad okr. par. komisi kompetenci k rozhodnutí o platnosti výpovědi.

Č. 6156.

Státní zaměstnanci: Jak jest vyměřiti vyživovací příspěvek povolený disciplinární komisí úředníkovi disciplinárně ze služby propuštěnému?

(Nález ze dne 15. prosince 1926 č. 25.767).

Věc: Zoltán S. v L. proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska o odpočivné požitky.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Nálezem disc. komise při úřadu mín. pro Slov. z 22. června 1923 uznán byl st-l vinným porušení své služ. povinnosti dle §§ 21 a 24 služ. pragmatiky a odsouzen dle § 87 služ. pragmatiky k disc. trestu dle § 93 lit. e) služ. pragmatiky k propuštění ze státní služby za současného přiznání příspěvků na výživu pro jeho manželku a děti dle § 98 odst. 2 služ. pragmatiky ve výměře 50% jejich pravidelných zaopatř. požitků.

Odvolání, jež st-l podal, vrchní disc. komise při mín. vnitra nevyhověla a nález v odpor vzatý co do viny i trestu potvrdila z důvodu téhož, současně však dodala: »Vzhledem k tomu, že obviněný dle svědecké výpovědi svého představeného byl velmi dobrým úředníkem a že jest podle spisů úplně nemajetným, přiznala mu vrchní disciplinární komise výjimečně až do té doby, než si získá jinaké rovnocenné zaopatření, běžný vyživovací příspěvek ve smyslu § 98 odst. 1. služ. pragm. ve výši polovice částky, která by mu byla vyměřena při přeložení na trvalý odpočinek jako normální zaopatř. požitky, a v případě jeho úmrtí příslušníkům jeho rodiny ve smyslu § 98 odst. 2 služ. pragmatiky vyživovací příspěvek v nejvyšší přípustné výměře.«

Provádějíc tento nález poukázalo žal. ministerstvo st-li nař. vynešením výživné ročních 4324-56 Kč dle 1. stupně VII. hodn. třídy a dle služ. doby 18 roků, 3 měsíců a 16 dnů, započitatelných do pense.

Stížnost spatřuje nezákonnost v tom, že st-li nebylo poukázáno také 50% jednotného drah. přídatku, na který by měl nárok, kdyby způsobem normálním odcházel na trvalý odpočinek, t. j. drah. přídatku příslušejícího jemu jako ženatému úředníku VII. hodn. třídy se 2 nezaopatřenými dětmi. Žal. úřad v odv. spisu oznámil, že st-le dodatečně uspokojil, přiznav mu drah. přírdek ve výši 504 Kč ročně podle čl. I. § 2 bod V. zák. ze 3. března 1921 č. 99 Sb., vycházející při tom z názoru, že příspěvek na výživu st-li přiznaný nemá povahy řádných požitků odpočivných, nýbrž pouhého daru z milosti. St-l byv o tom slyšen prohlásil, že uvedeným opatřením žal. úřadu není uspokojen.

Pojednáváje o podané stížnosti vycházející nss z těchto úvah:

Vzhledem ke shora uvedenému dodatečnému vynesení, kterýmž žal. ministerstvo st-li nárok na drah. přírdek zásadně přiznalo, zůstává na sporu jen otázka výše tohoto přídatku. Z děje shora vyličeného jest patrné, že st-li nárok na odpočivné požitky a na drah. přírdek k nim ze zákona vůbec nepřisluší. Vždyť pravoplatným nálezem vrchní disc. komise byl st-li dle § 93 lit. e) služ. pragmatiky uložen trest propuštění, t. j. propuštění bez nároku na odpočivné požitky. Jediným pramenem právního nároku st-lova jest uvedený nález vrch. disc. komise, jež používající zmocnění daného jí v § 98 odst. 1. služ. pragmatiky, přiznala st-li vyživovací příspěvek. Pro posouzení nároku st-lova má tedy rozhodující význam jen znění tohoto nálezu. Jak shora bylo uvedeno, přiznala vrch. disc. komise příspěvek ten ve výši polovice oné částky, která by mu byla vyměřena při přeložení na trvalý odpočinek jako normální zaopatř. požitky. Podle tohoto znění není o tom pochybnosti, že st-li bylo vyživovací příspěvek vyměřiti ve výši rovnající se polovici oné částky, kterou by byl obdržel, kdyby byl způsobem normálním, t. j. bez disc. potrestání odešel na odpočinek.

Z ustanovení § 10 zák. č. 394/1922 plyne však zcela jasně, že st-li, jehož služ. požitky byly tímto zákonem upraveny a jemuž dle §§ 4 a 5 tohoto zák. příslušely přídatky na děti a jednotné drah. přídatky, byly by při normálním odchodu na odpočinek náležely též přídatky na děti a jednotný drah. přírdek podle sazeb v tomto zákonném ustanovení uvedených. Jestliže tedy žal. úřad v nař. rozhodnutí st-li polovinu těchto drah. přídatků poukázati odepřel, jest rozhodnutí jeho nezákonné, kterážto nezákonnost nebyla odčiněna ani tím, že dodatečně přiznán st-li drah. přírdek dle čl. I. § 2 bod V. zák. č. 99/1921 ročním obnosem Kč 504—, t. j. obnosem zřejmě daleko nižším, než jaký by st-li dle zákonného ustanovení shora citovaného příslušel.

Č. 6157.

Církevní věci. — Školství (Slovensko): I. * Předpisy zákona č. 286/24 o úsporných opatřeních ve veř. správě platí ve smyslu § 27 zák. také v příčině škol obecných a občanských, vydržovaných náboženkými společnostmi. — II. * Podle §§ 27 a 5 zák. č. 286/24 může min. škol. odepřiti schválení volby (s nárokem na státní příplatky) osoby učitelské na uprázdněné místo učitelské při škole ludové,